

Sąd Okręgowy w Warszawie
al. „Solidarności” 127
piętro VI, pok.608

Powód: Polski Związek Łowiecki w Warszawie

Pozwany: Sławomir Izdebski

Odpowiedź na pozew

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 stycznia 2017 r. o ochronę dóbr osobistych wnoszę o:

1. oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu;
3. przeprowadzenie dowodów wskazanych w uzasadnieniu pisma na okoliczności tam podane.

Uzasadnienie

Wobec argumentów strony powodowej w pierwszej kolejności podnoszę zarzut braku legitymacji procesowej biernej, albowiem w każdym ze wskazywanych przez powoda przypadków nie występowałem w imieniu własnym, lecz jako reprezentant Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, którego poglądy i opinie przedstawiałem.

Wnoszę o przeprowadzenie na tę okoliczność dowodu z:

1. przesłuchania pozwanego,
2. wyciągu z KRS OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych

Niezależnie od powyższego podnoszę, iż Polski Związek Łowiecki nie posiada interesu prawnego w żądaniu przeproszenia przeze mnie „władz” Związku, które nie mają osobowości prawnej i są jedynie strukturami PZŁ.

Powód nie posiada także interesu prawnego, do tego, aby żądać ode mnie przeproszenia swoich członków, to jest kół łowieckich i osób fizycznych, których dobrego imienia nigdy nie naruszałem, a którzy zostali przymuszeni do przynależenia do monopolistycznej organizacji łowieckiej i pozbawieni autonomii.

Odnosząc się do twierdzeń powoda o naruszenia jego dobrego imienia poprzez obwinianie go o związek z rozprzestrzenianiem się w Polsce choroby Afrykańskiego Pomoru Świń, która zagraża podstawowym interesom ekonomicznym naszego kraju, podnoszę iż rolę PZŁ w tym zakresie szczegółowo przedstawiło Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych za moim pośrednictwem powtórzył jedynie te informacje, albowiem miały one charakter obiektywy i brak było podstaw, aby je kwestionować.

Celem wykazania, że kierowane wobec powoda w tym zakresie zarzuty były prawdziwe i uzasadnione, wnoszę o przesłuchanie w charakterze świadka Krzysztofa Jurgiela – doręczenie na adres Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa.

W odniesieniu do zarzutów pozwu o pomawianie Polskiego Związku Łowieckiego o komunistyczną przeszłość, podtrzymuję twierdzenie, iż zrzeszenie o nazwie Polski Związek Łowiecki jest organizacją, której geneza sięga Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Przytaczając analizę przedstawioną przez Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 listopada 2012 r. sygn. K 21/11 (Opubl: Dziennik Ustaw rok 2012, poz. 1281) warto przypomnieć, że: „W II Rzeczypospolitej sprawy łowiectwa były unormowane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz.U. Nr 110, poz. 934). Akt ten nie regulował struktury i zadań organizacji zrzeszającej osoby zainteresowane wykonywaniem polowania, lecz jedynie reglamentował prawo jego wykonywania. Zgodnie z jego postanowieniami prawo do wykonywania polowania było uzależnione od posiadania karty łowieckiej wydawanej przez starostów właściwych ze względu na miejsce zamieszkania

wnioskodawcy. Posiadana karta łowiecka - wydawana na czas oznaczony - uprawniała do wykonywania polowania na terenie całego kraju.

Początki PZŁ sięgają roku 1923. Na odbywającym się w Warszawie Walnym Zebraniu Myśliwych z trzech zaborów (zrzeszonych w Towarzystwie Łowieckim w Warszawie, Małopolskim Towarzystwie Łowieckim we Lwowie oraz Towarzystwie Ziemi Wschodnich w Wilnie) zdecydowano o powołaniu Centralnego Związku Polskich Stowarzyszeń Łowieckich, który w 1936 r. zmienił nazwę na Polski Związek Łowiecki, a w 1937 r. przyjął swój statut.

W rozpatrywanym okresie PZŁ był stowarzyszeniem, działającym na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 października 1932 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. Nr 94, poz. 808; dalej: prawo o stowarzyszeniach z 1932 r.) oraz statutu. Zgodnie z § 1 statutu PZŁ był związkiem osób fizycznych, posiadających karty łowieckie lub uprawnionych do ich posiadania, oraz stowarzyszeń, działających w zakresie gospodarstwa łowieckiego w Rzeczypospolitej Polskiej. Miał charakter tzw. stowarzyszenia ideowego, którego podstawowym celem było zjednoczenie wszystkich myśliwych i organizacji łowieckich dla wspólnej pracy nad podniesieniem i należyтым utrzymaniem zwierzostanów krajowych oraz nad rozwojem łowiectwa pod względem gospodarczym, prawnym i etycznym. Związek posiadał osobowość prawną, a jego członkami mogły być osoby fizyczne oraz stowarzyszenia, ale te tylko, których członkami były osoby będące honorowymi, zwyczajnymi lub nadzwyczajnymi członkami Związku (§ 7 statutu). Naczelnymi organami związku były: Walne Zgromadzenie Związku, Naczelna Rada Łowiecka oraz Prezes Związku (§ 18 statutu). Statut przewidywał również - dla zaspokojenia lokalnych potrzeb gospodarki łowieckiej - ustanowienie wojewódzkich oddziałów Związku. (...)

W następstwie zasadniczych zmian ustrojowych, jakie nastąpiły po II wojnie światowej, dekretem z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz.U. Nr 44, poz. 300; dalej: dekret z 1952 r.), wprowadzono nowe regulacje dotyczące zasobów przyrody, w tym w szczególności dotyczące łowiectwa.

Na podstawie art. 26 dekretu z 1952 r. utworzono PZŁ, jako zrzeszenie mające osobowość prawną, a którego członkami mogły być tylko osoby spełniające kryteria określone w statucie. Podstawową komórką organizacyjną PZŁ były koła łowieckie, skupiające co najmniej 15, a nie więcej niż 30 członków (§ 48 ust. 1 statutu). Do zadań PZŁ należały: troska o rozwój łowiectwa, współdziałanie z organami państwa w zakresie wykonywania ustawodawstwa łowieckiego, wydawanie opinii (m.in. w sprawach aktów prawnych określających katalog zwierząt łownych, wydawania przez Ministra Leśnictwa zezwolenia na założenie hodowli zwierząt łownych dotychczas niewystępujących w kraju) i - w porozumieniu z prezydiami powiatowych rad

narodowych - składanie wniosków w sprawach podziału obwodów łowieckich i zmian ich granic, szkolenie i wychowywanie członków w zakresie łowiectwa, nadzór nad działalnością organizacji łowieckich i członków Związku, współpraca z pokrewnymi organizacjami za granicą, wykonywanie w zakresie łowiectwa czynności zleconych przez organy państwa.

Utworzenie PZŁ jako zrzeszenia oznaczało likwidację funkcjonującego w okresie międzywojennym stowarzyszenia o tej samej nazwie. Na podstawie art. 41 ust. 2 dekretu z 1952 r. nowo utworzony PZŁ przejął cały majątek stowarzyszenia PZŁ. Jeśli w okresie międzywojennym PZŁ działał w formie stowarzyszenia na podstawie przepisów prawa o stowarzyszeniach z 1932 r., to po 1952 r. podstawą prawną jego funkcjonowania był przywołany dekret z 1952 r. Odpowiednie przepisy omawianego dekretu stanowiły: „Polski Związek Łowiecki jest zrzeszeniem posiadającym osobowość prawną i działającym wyłącznie na podstawie przepisów niniejszego dekretu i nadanego mu statutu” (art. 26 ust. 1), „Z dniem powstania zrzeszenia pod nazwą Polski Związek Łowiecki Minister Leśnictwa za zgodą Prezesa Rady Ministrów zarządzi likwidację dotychczasowego stowarzyszenia pod nazwą «Polski Związek Łowiecki». Likwidację dotychczasowego stowarzyszenia pod nazwą «Polski Związek Łowiecki» przeprowadzi zrzeszenie pod nazwą Polski Związek Łowiecki, które przejmie majątek tego stowarzyszenia” (art. 41 ust. 1).

Zrzeszenie było faktycznym monopolistą w zakresie dopuszczania do wykonywania polowania na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Na podstawie art. 14 ust. 2 dekretu z 1952 r. prawo wykonywania polowania przysługiwało osobie, która spełniała łącznie trzy warunki: miała zezwolenie na posiadanie broni myśliwskiej, była członkiem PZŁ, legitymowała się stosownym upoważnieniem wydanym w obwodach wydzierżawionych przez dzierżawcę obwodu łowieckiego, a w obwodach niewydzierżawionych - przez zarządcę obwodu łowieckiego.”

Jakkolwiek więc powód lubi powoływać się na przedwojenne tradycje zorganizowanego łowiectwa w Polsce, o tyle jednak powodowe zrzeszenie o nazwie Polski Związek Łowiecki, jako utworzona przez władze PRL-u organizacja o charakterze przymusowym i wyposażona w monopolistyczną pozycję w zakresie kierowania gospodarką łowiecką oraz kwestią uprawnień do polowania na terenie kraju, faktycznie sięga swymi korzeniami roku 1952 r., a jej źródłem było tzw. bierutowskie Prawo łowieckie. Podkreślić zatem należy, że choć powołane na tej podstawie komunistyczne zrzeszenie uwłaszczone zostało na majątku przedwojennego ideowego stowarzyszenia, którego nazwę również przejęło, w rzeczywistości nie jest sukcesorem prawnym tej organizacji.

Powód podnosi przy tym, że analizując genezę Polskiego Związku Łowieckiego opierał się na przedstawionych w prasie łowieckiej wnikliwych opracowaniach historycznych, których autorem był Krzysztof Morow. Dla wykazania okoliczności powstania Polskiego Związku Łowieckiego oraz związku zachodzącego pomiędzy władzami tej organizacji a władzami i organami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wnoszę o przesłuchanie w charakterze świadka Krzysztofa Morowa – doręczenie na adres „Brać Łowiecka” skr. poczt. 54, 00-973 Warszawa.

Odnosząc się do argumentów powoda o tym, iż nie weryfikuje przeszłości swoich członków, pozwany podnosi, iż w swoich wypowiedziach nigdy nie odnosił się do tego czy i w jaki sposób PZŁ sprawdza przeszłość swoich członków, ale opierając się na obiektywnych zestawieniach podkreślał, że wyjątkowo duża liczba osób piastujących najwyższe funkcje we władzach i organach Polskiego Związku Łowieckiego, w przeszłości była zawodowo związana z aparatem represji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w szczególności Milicją Obywatelską lub Służbą Bezpieczeństwa, bądź też była tajnymi współpracownikami tych organów.

Celem wykazania powyższej prawdziwości tych słów wnoszę o zobowiązanie powoda do przedstawienia listy osób wchodzących aktualnie w skład:

1. Naczelnej Rady Łowieckiej,
2. Zarządu Głównego,
3. Kapituły Odznaczeń Łowieckich,
4. Głównego Sądu Łowieckiego,

wraz z podaniem ich daty oraz miejsca urodzenia, a następnie zwrócić się do Instytutu Pamięci Narodowej - adres do korespondencji: ul. Wołoska 7, 02-675 Warszawa, o udzielenie informacji czy wymienione osoby były zarejestrowane jako tajni współpracownicy Służby Bezpieczeństwa lub Milicji Obywatelskiej, bądź też czy były pracownikami tych organów?

Nawiązując do stanowiska w zakresie braku dostatecznego nadzoru nad Polskim Związkiem Łowieckim ze strony administracji państwowej oraz licznych uchybień prawnych w działalności powoda, pozwany podnosi, iż w literaturze łowieckiej wielokrotnie podkreślano, że nadzór ten jest *de facto* iluzoryczny i celem wykazania tej okoliczności wnosi o:

1. zwrócenie się do Ministra Środowiska ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa o udzielenie informacji w ilu przypadkach, w okresie od 2004 r. do chwili obecnej, Minister Środowiska wystąpił do sądu o uchylenie uchwał Polskiego Związku Łowieckiego?

2. zażądanie od powoda udzielenia informacji:

a. ile, w okresie od 2004 r. do chwili obecnej, toczyło się w sądach w Polsce spraw cywilnych przeciwko Polskiemu Związkowi Łowieckiemu, w których kwestionowano wydane przez jego organy uchwały lub orzeczenia?

b. w ilu z wyżej wymienionych przypadków, postępowanie zakończyło się uwzględnieniem pozwu?

Dodatkowo pozwany zwraca uwagę, że Polski Związek Łowiecki, przy całkowitej bezczynności Ministra Środowiska, uporczywie nie przestrzega postanowień własnego Statutu, pobierając od swoich członków – osób prawnych, składkę wielokrotnie wyższą, aniżeli wynika to z § 181 ust 1 Statutu PZŁ.

Celem wykazania powyższej okoliczności wnoszę o:

1. zażądanie od powoda przedłożenia Statutu PZŁ;

2. zażądanie od powoda przedstawienia szczegółowej informacji, w jakiej wysokości pobrał od poszczególnych, zrzeszonych w nim, kół łowieckich, roczną składkę członkowską w okresie od 2006 r. do chwili obecnej.

Odnosząc się do twierdzeń o stworzeniu przez osoby piastującej w strukturach powoda „eldorado” czy „państwa w państwie”, pozwany podkreśla, że twierdzenie to oparte było na zarzutach „szeregowych” myśliwych, którzy wskazywali m.in. że Polski Związek Łowiecki prowadzi ośrodki hodowli zwierzyny, które utrzymanie obciąża finansowo wszystkich myśliwych, a z których następnie nieodpłatnie korzystają wybrani przedstawiciele elity PZŁ.

Celem wykazania powyższej okoliczności wnoszę o zobowiązanie powoda do przedstawienia:

1. wykazu upoważnień do wykonywania polowań indywidualnych wydanych w każdym z prowadzonych przez niego ośrodków hodowli zwierzyny w sezonach łowieckich 2006-2016 r.

2. protokołów z polowań zbiorowych, które odbyły się w każdym z prowadzonych przez niego ośrodków hodowli zwierzyny w sezonach łowieckich 2006-2016 r.

3. cenników za wykupienie polowań, w odniesieniu do każdego z prowadzonych przez niego ośrodków hodowli zwierzyny, w sezonach łowieckich 2006-2016 r.

4. dowodów uiszczenia opłaty za wykupienie polowania w ośrodku hodowli zwierzyny przez każdą z osób wymienioną w dokumentach o jakich mowa w pkt 1 i 2 lub dokumentów, z których wynikałoby zwolnienie jej z takiej opłaty.

Pozwany w tym miejscu podkreśla, że począwszy od daty swego powstania w 1952 roku zrzeszenie Polski Związek Łowiecki posiada status organizacji monopolistycznej, do której przynależność jest ustawowym warunkiem uprawiania łowiectwa w Polsce przez rezydentów tego kraju. Z tytułu członkostwa, które tym samym nie jest całkowicie dobrowolne, powód pobiera składki członkowskie i inne opłaty. Jednocześnie powód prowadzi gospodarkę bazując na majątku Skarbu Państwa, jakim są zwierzęta łowne w stanie wolnym. Mimo to, ani członkowie PZŁ, ani inne zainteresowane tym osoby, nie mogą uzyskać dokładnych informacji, w jakim stopniu uzyskane tą drogą środki finansowe są rozdysponowywane pomiędzy osoby pełniących etatowe funkcje w strukturach organizacyjnych powoda. W związku z powyższym, jak również wobec okoliczności, że również w toku prowadzonych prac parlamentarnych, przedstawiciele PZŁ odmawiali udzielenia informacji w tym zakresie lub przedstawiali ją w taki sposób, tak aby nie możliwe było ustalenie jakie dokładnie kwoty trafiają do poszczególnych osób z władz i organów PZŁ, „szarzy” myśliwi wielokrotnie skarżyli się, że skonstruowany przez powoda i niejawni wobec wszystkich jego członków model redystrybucji składek i opłat jest „państwem w państwie”, tworząc zarazem „eldorado” finansowe dla jego elity.

Dla wykazania powyższej okoliczności wnoszę o:

1. przesłuchanie pozwanego;
2. zażądanie przedstawienia przez powoda sporządzonych przez niego w latach 2006 – 2016 r. rocznych sprawozdań podatkowych PIT – dotyczących osób, które w tym okresie pełniły funkcje Łowczego Krajowego oraz łowczych okręgowych – przewodniczących zarządów okręgowych.

.....
Sławomir Izdebski

Załącznik:

1. odpis pozwu
2. wyciąg z KRS OPZZ Rolników i Organizacji Rolniczych